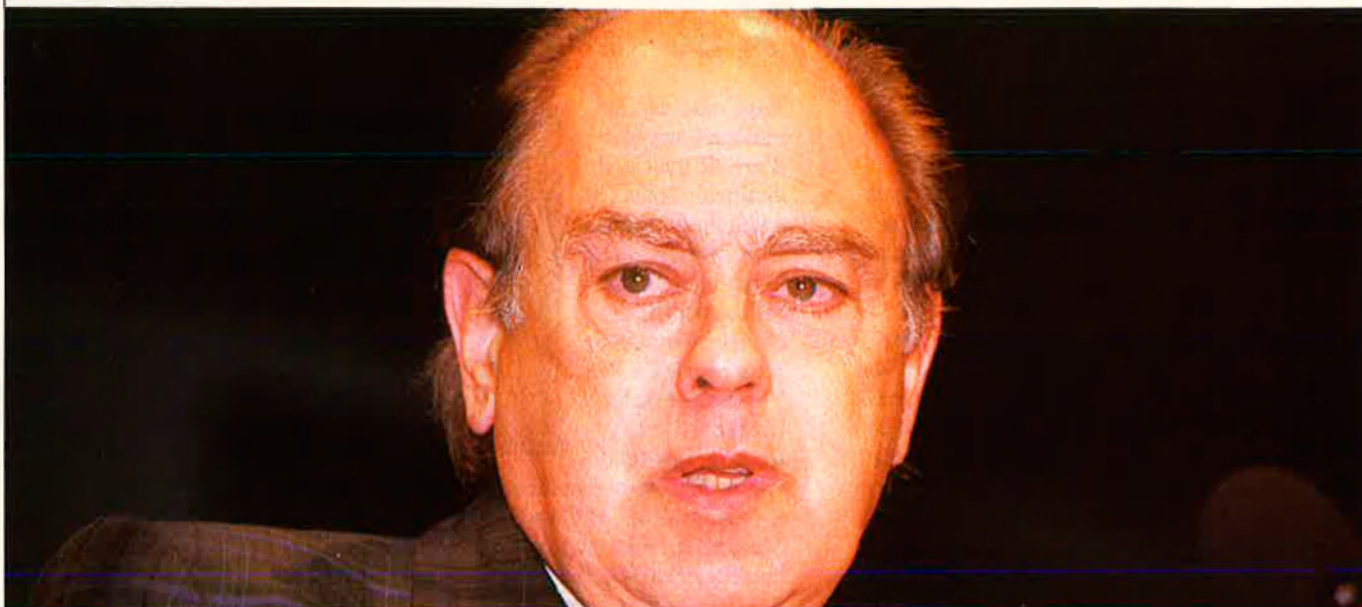

Remodelació del consell executiu de la Generalitat de Catalunya

Any nou, govern nou

El president de la Generalitat va tancar l'any remodelant el govern, amb uns canvis situats entre la sorpresa i l'equilibri i fent un balanç molt crític de l'estat de relacions amb el govern central. Dos fets que marquen i condicionen l'entrada al 93.

Jordi Pujol va sorprendre una vegada més amb els canvis en el govern de la Generalitat de Catalunya.

CARME PUERTOLAS

Tal com havia promès, Jordi Pujol va remodelar el govern de la Generalitat de Catalunya abans de la missa del gall. I també tal com sol passar quan hi ha canvis, el president de la Generalitat va rebenjar pronòstics i travesses i féu inútil qualsevol predicció o rumor anterior. No va remodelar només les conselleries previstes –Justícia i Ensenyament, per dimissió voluntària dels titulars, Agustí Bassols i Josep Laporte–, sinó tres. Però sí que va posar una consellera al govern, Maria Eugènia Cuenca, però no a Ensenyament, com apuntaven les prediccions, sinó a Governació. Josep Gomis, no el va deixar sense feina, el va enviar a Madrid, al cap de la delegació de la Generalitat a la capital de l'estat, una plaça que estava vacant des que el delegat anterior, Francesc Sanuy, havia abandonat el càrrec a principi d'any. El nomenament de Gomis ha tingut una importància política especial, que Pujol mateix li ha donat, afirmant que el necessita a Madrid perquè “ens facin cas, ja

que últimament no ens en fan”. Es tracta doncs, d'una revitalització del paper de la delegació, amb el qual Pujol intentarà, d'una banda, recuperar la seva imatge, desgastada per la crisi Pujol-Roca, i d'una altra, tenir un coneixement directe de les negociacions amb el govern, paper que fins ara era una exclusiva de Roca i que a partir d'ara haurà, com a mínim, de compartir amb Gomis.

Amb les tres carteres noves: Maria Eugènia Cuenca a Governació, Joan Maria Pujals a Ensenyament, i Antoni Isac a Justícia, Pujol resolva una remodelació que estava pendent des de les passades autonòmiques, quan Bassols i Laporte van anunciar que no volien continuar com a consellers després de les eleccions. D'aquesta remodelació, se n'han fet diverses lectures. Una seria una lectura interna, en clau de crisi de partit i de coalició, que ha fet principalment l'oposició parlamentària. Pujol hauria buscat l'equilibri entre les diverses forces que es mouen al seu entorn. Pujals

seria la persona més propera i més fidel al president, Cuenca una persona més propera a Roca per la seva tasca i trajectòria –forma part de l'equip del grup català al Congrés–, i Isac seria el manteniment de la quota de poder d'Unió, i per tant la continuïtat de les clàusules actuals de la coalició. El president de la Generalitat ha volgut desmentir ràpidament aquesta lectura, recordant que, els consellers, els tria ell i que per tant tots els té a prop, i que l'executiu “és un tot, no es pot dissociar un conseller d'un altre, ni aquest del president”, tal com va afirmar en el discurs de benvinguda dels nous consellers. Miquel Roca, que significativament va assistir a la presentació dels nous consellers, també va negar la interpretació fraccional de l'elecció de la nova consellera d'Ensenyament.

Sobre aquesta remodelació també ha planat el fantasma de la paràlisi de l'acció de l'executiu. Una acusació que ha estat present en els últims mesos de l'activitat parlamentària del Principat, en la qual han

Els nous consellers del govern Pujol

ARXIU

Maria Eugènia Cuenca

És la primera dona que entra a formar part d'un govern de la Generalitat. Va néixer el 20 de novembre de 1947 a Calatayud (Saragossa), és llicenciada en dret i va ser professora de Dret Administratiu de la Universitat Autònoma de Barcelona entre els anys 1972 i 1982. Amb una filla, és militant de CDC des de l'any 1975, i hi és responsable d'ensenyament. El 1978 va ser nomenada responsable del gabinet tècnic del Departament d'Ensenyament, en 1980 esdevé cap del servei legislatiu, fins a arribar, al 1982, a secretària general del Departament d'Ensenyament, càrrec que ocupa fins al 1986, quan és elegida diputada al Congrés. Avui és consellera de Governació.

D. UMBERT

Joan Maria Pujals

Amb 35 anys, és el conseller més jove del nou govern. Nascut a Vila-seca (Tarragonès) en 1957, està casat i té una filla de tres mesos. És tècnic superior d'Administració Local en excedència i llicenciat en filologia catalana. Ha realitzat també estudis sobre el teatre, la seva gran afecció. Va ser escollit alcalde de la seva vila natal el 1983, i revalidà el 1987 i el 1991. Des del 1988 presideix la diputació de Tarragona. És membre de l'executiva del CDC i president de la intercomarcal d'aquest partit a Tarragona. A les passades eleccions autonòmiques va encapçalar la llista de CiU d'aquelles comarques i ocupa un escó al parlament de Catalunya. Ara ha estat nomenat conseller d'Ensenyament.

ARXIU

Antoni Isac

Va néixer a Lleida fa 42 anys. És casat i té quatre fills. Es va llicenciar en Dret a la Universitat de Barcelona, i ha exercit de professor d'aquesta matèria a Lleida, Barcelona i a l'Autònoma de Barcelona. Fa poc va incorporar-se a la Universitat Pompeu Fabra, on participa en el *master* de Dret Urbanístic i Immobiliari. Actualment és president dels registradors de la propietat i mercantils de Catalunya. Fa sis anys que milita a Unió Democràtica de Catalunya, partit on presideix la Comissió de Justícia, i ha participat en la preparació de diversos projectes de llei realitzats en els últims temps pel Departament de Justícia, departament on a partir d'ara ocuparà la màxima representació.

fet èmfasi tots els grups de l'oposició, i especialment els socialistes, que van anunciar la possibilitat de presentar una moció de censura contra el govern si no canviava el que Obiols va anomenar "la situació provisional en què viu el govern català". Pujol ha demanat un esforç als seus nous consellers per contrarestar aquestes afirmacions. Per altra banda, ell mateix va presentar davant els mitjans de comunicació un informe sobre l'actuació del govern de la Generalitat des de l'abril fins al desembre del 1992, en el qual es recullen totes les activitats de la present legislatura, tant pel que fa a l'activitat parlamentària, com a les relacions amb el govern central i les principals actuacions de cada departament. D'aquest informe, el president de la Generalitat va voler destacar els quatre debats monogràfics fets al Parlament —sobre agricultura, Maastrich, turisme i indústria—, l'aprovació del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i l'inici de la redacció del nou Pla Territorial General de Catalunya. D'altra banda també va fer èmfasi en la

millora del mapa universitari del Principat: "de tres universitats que teníem, ara en tenim vuit, i totes en funcionament" i finalment va recordar que la Generalitat ha estat una de les poques administracions que ha pogut fer un pressupost expansiu, adaptant-se al pla de convergència europea. "Som l'administració amb més possibilitats d'inversió", afirmà Pujol, i en aquest sentit recordà els augments previstos en el pressupost d'enguany en els capítols d'indústria, agricultura, i comerç, consum i turisme.

Fer una política de competitivitat i al servei de l'economia productiva és una de les prioritats del nou govern de Pujol i alhora és una de les qüestions que més preocupa el president de la Generalitat, que acusa el govern central de dificultar-la. A l'hora de fer balanç de l'any 92, Pujol posa aquesta qüestió en la llista de temes encara per resoldre, recordant que "no hem rebut cap resposta positiva a la petició d'un canvi en la política econòmica del govern central perquè tingués en compte l'economia pro-

ductiva". Però la llista de Pujol és més llarga, i globalment fa un balanç crític de les relacions amb el govern, que "no van bé". Pel president, determinades actuacions "trenquen normes de conducta" que han generat "incompliments". Entre aquests incompliments assenyalava les negociacions amb el Ministeri d'Economia i Finances pel traspàs de l'IRPF, la transferència dels 7.000 milions per al finançament dels Mossos d'Esquadra, el retard en la transferència de les cambres agràries, o l'acord entre el govern, la CEOE i els dos sindicats majoritaris per a gestionar la formació professional ocupacional, contra el qual ha recorregut la Generalitat davant el Tribunal Constitucional, ja que les competències en aquesta matèria van ser transferides. Pujol va a tancar l'any amb nou govern, però recordant el que encara està pendent, i pintant molt difícil el clima d'entesa amb el govern de Madrid. El 93, és any d'eleccions.

Pere Martí